

Zbornik sudske prakse

Predmet C-527/13

Lourdes Cachaldora Fernández
protiv
Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)
i
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici i radnice – Jednako postupanje u području socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. – Direktiva 97/81/EZ – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC – Izračun davanja – Sustav premošćivanja razdoblja u kojem nisu uplaćivani doprinosi – Radnici s nepunim radnim vremenom i radnici s punim radnim vremenom“

Sažetak – Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. travnja 2015.

1. *Socijalna politika – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7 – Nacionalni propis koji za izračun invalidske mirovine za razdoblja prekida uplate doprinosa koja su nastupila nakon razdoblja rada s nepunim radnim vremenom predviđa primjenu koeficijenta umanjenja koji se odnosi na taj rad – Nepostojanje ekvivalentnog umanjenja za prekide koji su nastupili nakon razdoblja rada s punim radnim vremenom – Nepostojanje diskriminacije – Dopuštenost takvog propisa*

(Direktiva Vijeća 79/7, čl. 4. st. 1.)

2. *Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC – Direktiva 97/81 – Područje primjene – Uvjeti zapošljavanja – Pojam – Uvjeti koji se odnose na mirovine koji proizlaze iz zakonskog sustava socijalne sigurnosti – Isključenje – Pravne prepreke koje mogu ograničiti mogućnosti rada s nepunim radnim vremenom – Pojam*

(Direktiva Vijeća 97/81, kako je izmijenjena Direktivom 98/23, Prilog, čl. 4. st. 1. i čl. 5. st. 1. t. (a))

1. Članak 4. stavak 1. Direktive 79/7 o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti mora se tumačiti tako da mu se ne protivi nacionalni propis koji određuje da se razdoblja prekida uplate doprinosa, koja su uključena u referentno razdoblje za izračun invalidske mirovine i koja su nastupila nakon razdoblja rada s nepunim radnim vremenom, uzmu u obzir u visini najniže važeće osnovice doprinosa na koju je primijenjen koeficijent umanjenja koji se odnosi na taj rad, dok, ako se takvi prekidi dogode nakon rada s punim radnim vremenom, takvo umanjenje nije predviđeno.

Naime, ne može se smatrati da takav propis pretežno stavlja u nepovoljniji položaj određenu kategoriju radnika, u konkretnom slučaju one koji rade s nepunim radnim vremenom, osobito žene. Stoga se ta odredba ne može smatrati neizravno diskriminirajućom mjerom u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 79/7.

(t. 33., 34. i t. 1. izreke)

2. Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom, koji je sadržan u prilogu Direktivi 97/81 o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, kako je izmijenjena Direktivom 98/23, mora se tumačiti tako da u njegovo područje primjene ne ulazi propis države članice koji predviđa da se razdoblje prekida uplate doprinosa koja su uključena u referentno razdoblje za izračun invalidske mirovine i koja su nastupila nakon razdoblja rada s nepunim radnim vremenom uzmu u obzir u visini najniže važeće osnovice doprinosa na koju je primijenjen koeficijent umanjena koji se odnosi na taj rad, dok, ako se takvi prekidi dogode nakon rada s punim radnim vremenom, takvo umanjeno nije predviđeno.

Naime, navedena mirovina predstavlja mirovinu koja se isplaćuje iz zakonskog sustava socijalne zaštite, za koju se ne može smatrati da predstavlja uvjet zapošljavanja. Stoga ona ne ulazi u područje primjene Okvirnog sporazuma.

Nadalje, prihvatiti tumačenje izraza „prepreke pravne ili administrativne prirode“, koji je sadržan u članku 5. stavku 1. točki (a) Okvirnog sporazuma, na temelju kojeg bi države članice bile dužne izvan područja uvjeta zapošljavanja donositi mjere koje su povezane s takvom mirovinom značilo bi nalagati im obveze u području opće socijalne politike koje se odnose na mjere koje ne ulaze u područje primjene tog okvirnog sporazuma.

Usto, takav nacionalni propis ne može se smatrati pravnom preprekom koja bi mogla ograničiti mogućnosti rada s nepunim radnim vremenom, s obzirom na to da je njegov utjecaj na radnike s nepunim radnim vremenom nesigurne naravi. Naime, s jedne strane, taj propis ne utječe na sve radnike s nepunim radnim vremenom, već samo na one glede kojih postoji razdoblje prekida plaćanja doprinosa koje slijedi odmah nakon razdoblja rada s nepunim radnim vremenom. S druge strane, on stavlja u povoljniji položaj radnike koji su, iako su u većem dijelu svoje karijere bili zaposleni s nepunim radnim vremenom, neposredno prije nastupa razdoblja prekida plaćanja doprinosa zaposleni s punim radnim vremenom.

(t. 38.-41. i t. 2. izreke)